

עפ"ג (מרכז) 22186-10-16 - דן שושנה נ' מדינת ישראל

עפ"ג (מרכז) 22186-10-16 - דן שושנה נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז

עפ"ג (מרכז) 22186-10-16

דן שושנה

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[10.01.2017]

כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד

כב' השופטת זהבה בוסתן

כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

המערער ובא כוחו עו"ד שאול שניידר

ב"כ המשיבה עו"ד יעל תרם

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בת"פ 56271-06-15 (בית משפט השלום בפתח תקווה) בהתפרצויות לכלי רכב בכוונה לגנוב, בניסיונות הונאה בכרטיסי חיוב ובשתי עבירות של הונאה בכרטיסי חיוב כמתואר ברישא גזר הדין נושא הערעור. המערער נידון לתקופת מאסר כוללת של 3 שנים, המורכבת מ-30 חודשי מאסר בגין העבירות נושא גזר הדין ותיק נוסף שצורף ולהפעלה במצטבר של 6 חודשי מאסר על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגדו.

כמו כן נידון המערער לשנת מאסר על תנאי, ל-4 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, לתשלום פיצוי בסכום כולל של 12,000 ₪ ותשלום קנס בסך 2,000 ₪.

הערעור מכוון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל והטענה העיקרית בפי ב"כ המערער, שלא יכול היה לטעון אותה בפני בית משפט קמא, היא הפרת אחידות הענישה בין המערער לבין שותפו לביצוע העבירות, מרקו מויאל, שדינו נגזר בת"פ 56244-06-15 (בית משפט השלום בפתח תקווה) לשנתיים מאסר בפועל ולעונשים נלווים, שכן גזר הדין בעניינו ניתן לאחר מתן גזר הדין בעניינו של המערער.

ב"כ המערער טוען כי אין מקום להחמיר בעונשו של המערער מעבר לעונש של שנתיים מאסר שנגזר על מויאל שכן עברו הפלילי של מויאל מכביד יותר, הוא ביצע את העבירות נושא גזר הדין סמוך לאחר שהשתחרר ממאסר של 33 חודשים בגין עבירות דומות והוא היה הדמות העיקרית בביצוע העבירות נושא מאסרו.

ב"כ המשיבה טוענת כי אין מקום להבחין בין המערער לבין מויאל בכל הקשור לחלקו של כל אחד מהם בביצוע העבירות, עברו הפלילי של המערער גם הוא מכביד והוא ביצע את העבירות כאשר מאסר על תנאי חב הפעלה תלוי ועומד נגדו. ב"כ המשיבה טוענת כי ההבדל העיקרי בין המערער למויאל עניינו שילובו של מויאל בהליך טיפולי עוד לפני שנגזר דינו, דהיינו, כאשר היה נתון במעצר בית בין הגשת כתב האישום לבין הטיעונים לעונש והתסקיר החיובי של שירות המבחן ואילו המערער לא השתלב בהליך טיפולי למרות שזה הוצע לו על ידי שירות המבחן וכאשר נדרש להגיב להשתלבותו בהליך הטיפולי, אמר שברצונו לבדוק את המקום שבו הוא היה אמור לבצע אותו. לאור האמור, צדק בית משפט קמא כאשר לא דחה את הטיעונים לעונש על מנת לקבל תסקיר נוסף של שירות המבחן אך נראה לנו כי גם אם חלקו של כל אחד מהנאשמים (המערער ומויאל), היה שווה בכל הקשור לביצוע העבירות, וגם אם שניהם בעלי עבר פלילי, הרי עברו הפלילי של מויאל מכביד יותר, עונש המאסר שנגזר עליו כולל הפעלת מאסרים על תנאי של 7 חודשים ו-5 חודשים שהוטלו עליו באותו תיק פלילי וגם בהליך הטיפולי המוצלח שהחל לעבור מויאל אין כדי להצדיק הבחנה כפי שנוצרה כתוצאה מגזר הדין של מויאל שניתן לאחר גזר דינו של המערער. לאור כל האמור לעיל, אנו מקבלים את הערעור וקובעים כי המערער ירצה תקופת מאסר של 30 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 15.6.15 עד יום 22.11.15 ומיום מתן גזר הדין המורכבים מ-30 חודשים בגין העבירות נושא גזר הדין ומהפעלה בחופף של 8 חודשי מאסר על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגדו. יתר חלקי גזר הדין בת"פ 56271-06-15 (בית משפט השלום בפתח תקווה) יעמדו בתוקפם. ניתן והודע היום יב' טבת תשע"ז, 10/1/2017 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.